

Arrest

nr. 279 794 van 7 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten, is volgens zijn verklaringen op 22 maart 2021 doorgereisd van Frankrijk naar België en heeft zich vluchteling verklaard op 23 maart 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 april 2022.

1.3. Op 30 mei 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna commissaris-generaal) de beslissing in toepassing van artikel 57/6/1, § 2, van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat het verzoek kennelijk ongegrond is.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Vlorë en bent een etnische Egyptenaar. In 2009 leerde u R. B. kennen op facebook. Zij woonde met haar familie in Griekenland, maar toen ze datzelfde jaar naar Albanië ging, besloten jullie samen naar het stadhuis te gaan om te trouwen. Kort nadien vertrok zij terug met haar familie naar Griekenland. Jullie onderhielden nog contact en in april 2017 kwamen R. en haar ouders definitief terug naar Albanië. Jullie gingen enkele keren samen uit, maar haar broers vernamen dat zij samen was met u, een Egyptenaar, en stuurden u in juni 2017 een bericht waarin ze u bedreigden en u vertelden dat u als Egyptenaar afstand moest houden van hun zus die tot een andere etnie behoorde. Een maand later kwamen ook zij terug uit Griekenland en gingen ze langs bij uw werkplek. U werd daar door hen bedreigd en zei dat als ze dat echt wilden u met R. zou breken. U zei dit enkel om van hen af te zijn en wachtte op het juiste moment om samen met uw vader naar haar familie te gaan en toestemming te vragen voor jullie relatie. Twee maanden later kwam R. bij u en stelde voor om samen naar Griekenland te vluchten. U weigerde dit omdat u een rustig en kalm leven wou met haar. Ze biechtte alles op aan haar broers, ook dat jullie al jaren een relatie hadden en zelfs al getrouwd waren. Dit maakte hen furieus. Een maand later, ergens in juli 2017, omstreeks 19 uur kwamen drie gemaskerde en gewapende mannen binnen bij u thuis. U werd meermaals geslagen en uw handen en voeten werden vastgebonden. Na u hardhandig aangepakt te hebben, namen ze hun maskers af en vertelden ze u dat ze de broers van R. waren en dat u al meerdere keren gewaarschuwd was. U schreeuwde enkele malen en vlak voordat u het bewustzijn verloor zeiden ze u nog om niet naar de politie te gaan, anders zouden ze u doden. Een van uw burens had uw geschreeuw gehoord, kwam naar u en zag u bewusteloos liggen waarna hij besloot de hulpdiensten te bellen. U werd naar het ziekenhuis gebracht, waar de politie u ondervroeg. U vertelde hen dat er drie gemaskerde mannen in uw huis gekomen waren en dat ze u beroofden, maar zei niet te weten wie deze mannen waren. Hierna trok u in bij uw grootmoeder uit angst dat er u opnieuw iets zou overkomen. Op 10 september 2018 verliet u Albanië op legale manier en ging u met de boot naar Italië. Na uw vertrek uit Albanië vroeg R. de scheiding aan. U verbleef een tiental maanden bij uw tante in Italië vooraleer eind 2019 door te reizen naar uw broer in Frankrijk. Op 1 september 2020 diende u in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in nadat uw broer u niet langer kon onderhouden. U kreeg een negatieve beslissing, waarna u op 22 maart 2021 doorreisde naar België. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 23 maart 2021. Zeven maanden voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 13 april 2022, kort nadat uw vader teruggekeerd was vanuit Griekenland, passeerde een van de broers van R. bij uw vader om te zeggen dat ze er u nooit meer willen zien. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te zullen worden door de broers van R..

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel Albanees paspoort, uitgereikt op 22 augustus 2018; uw originele Albanese identiteitskaart; uw origineel Albanees rijbewijs; een kopie van door u afgelegde verklaringen m.b.t. uw asielrelaas vertaald naar het Frans; en een kopie van een attest van het parket van de rechtbank van eerste aanleg van Vlorë, opgesteld op 27 september 2018, waaruit blijkt dat u op 22 april 2015 en op 6 maart 2017 een klacht neerlegde bij de politie naar aanleiding van diefstallen bij u thuis en dat de dossiers teruggestuurd werden naar het politiecommissariaat van Vlorë voor bijkomende onderzoeksdaden opdat de daders geïdentificeerd zouden kunnen worden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud meermaals dat u omwille van slagen niet langer in staat bent alles goed te onthouden. Er werd u gevraagd om dit te staven met een medisch attest (CGVS, p. 15-16). Tot op heden heeft u hiervan nog steeds geen bewijs neergelegd, bijgevolg dient aan uw beweringen inzake geheugenproblemen geen enkele waarde gehecht te worden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een vrees voor het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u net geen jaar in Italië woonde bij uw tante zonder er internationale bescherming te verzoeken. U probeerde dit te rechtvaardigen door te stellen dat u dit niet deed omdat R. er familie had. U wist evenwel niet wie zij daar van familie had, hoeveel familieleden er in Italië woonden, hoe zij heten of waar ze wonen (CGVS, p. 6-7). Uw algemene houding en het feit langdurig in een veilig land te hebben vertoefd zonder er om bescherming te verzoeken zetten de geloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen en van de door u voorgehouden vrees danig op de helling.

Dat de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang is, blijkt tevens uit de volgende vaststellingen.

Zo kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de relatie die u beweerde te hebben met R.. U zei bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u een relatie had met haar van ongeveer januari 2017 tot ongeveer maart 2017 (CGVS vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 2 december 2021, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen zei u dat u van april tot oktober 2017 een relatie onderhield met haar (CGVS, p. 12). U rechtvaardigde dit verschil door te stellen dat u zich toen niet in een goede psychologische toestand bevond (CGVS, p. 17). U toont echter op geen enkele manier aan wat deze psychologische toestand precies inhoudt of hoe dit deze vastgestelde tegenstrijdigheid kan vergoelijken. Bovendien verklaarde u in de schriftelijke getuigenis die u neerlegde dat u uw relatie met R. geheim moest houden (document 4 in de groene map). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u openlijk met haar rondliep in Vlorë en dat mensen jullie herkenden (CGVS, p. 13). Na confrontatie beperkte u zich louter tot te zeggen dat dit was nadat u het serieus meende met haar (CGVS, p. 17). Vervolgens doet het de wenkbrauwen ernstig fronsen dat u na reeds een achttal jaar met R. getrouwd te zijn nog aan het wachten was om samen met uw vader bij haar familie langs te gaan om toestemming te vragen (CGVS, p. 14). U beweerde tijdens uw onderhoud bij de DVZ voorts reeds in 2011 of 2012 van R. gescheiden te zijn (DVZ verklaring ingevuld op 16 april 2021, vraag 14). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat ze de echtscheiding aanvraagde ergens na uw vertrek in 2018 (CGVS, p. 11-12). Na confrontatie verklaarde u dat men u (bij de DVZ) niet goed begrepen had of dat u zich niet goed uitgedrukt had (CGVS, p. 17). Dergelijke uitleg kan een dermate frappante inconsistentie niet opheffen.

Daarnaast beschikt u over een zeer geringe kennis over de halfbroers van R., nochtans de personen voor wie u zelfs voor uw leven vreest. U weet niet wat hun voornaam of achternaam is. Ook over hun leeftijd legt u tegenstrijdige verklaringen af. U zei enerzijds dat ze uit een eerder huwelijk van R.'s moeder waren, maar anderzijds waren zij allen jonger dan R. (CGVS, p. 12-13). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat ze allemaal ouder waren dan R. (CGVS, p. 17). Het post factum aanpassen van uw verklaringen kan echter niet als rechtvaardiging dienen. Dat u dit niet weet over haar broers doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen en van uw beweerde vrees.

Vervolgens legde u incoherente en inconsistente verklaringen af met betrekking tot de tijdlijn van de incidenten die u zou hebben ervaren. Zo verklaarde u dat u een dreigbericht kreeg van de broers van R. in juni 2017, een maand voordat zij in juli/augustus 2017 op de hoogte kwamen van uw relatie en van Griekenland naar Albanië afreisden. Vervolgens verklaarde u dat haar broers u reeds in juni 2017 op uw werk kwamen bedreigen (CGVS, p. 14). U zegt dan dat R. u in juni 2017 vroeg om samen naar Griekenland te gaan (CGVS, p. 14) om kort hierna te zeggen dat dit twee maanden na de bedreigingen op het werk gebeurde (CGVS, p. 15), wat dus ergens in augustus 2017 zou moeten zijn. Daarna zegt u dat de aanval bij u thuis een maand na dat gesprek over Griekenland plaatsvond (CGVS, p. 15), wat dus in september 2017 zou zijn om kort hierna te zeggen dat deze aanval in juli 2017 gebeurde en dat dit ook

de enige aanval bij u thuis was (CGVS, p. 16). Deze door u vooropgestelde tijdlijn van de gebeurtenissen is dermate inconsistent dat hier geen enkel geloof aan gehecht kan worden. Bovendien zegt u dat u na de aanval bij u thuis, die u aldus in juli 2017 situeert, een einde maakte aan de relatie met R. (CGVS, p. 15), terwijl u eerder stelde dat jullie relatie tot oktober 2017 duurde (CGVS, p. 12). Tevens had u het bij de DVZ over twee aanvallen tegen u, waarvan de laatste in januari of februari 2018 was (CGVS vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 2 december 2021, vraag 3.5), maar had u het in uw schriftelijke getuigenis en op het CGVS slechts over een enkele aanval die volgens u in juli 2017 plaatsvond (CGVS, p. 16). Hiermee geconfronteerd riep u de geheugenproblemen in die u naar aanleiding van de slagen zou ondervinden (CGVS, p. 17). Deze uitleg kan echter niet overtuigen daar u gevraagd werd bewijs neer te leggen van de door u beweerde geheugenproblemen (CGVS, p. 15-16), wat u echter naliet te doen. Vervolgens legt u een attest van het parket neer waaruit zou moeten blijken dat u klacht neerlegde na de aanval bij u thuis, waarbij u naar eigen zeggen niets vermeldde over de broers van R. (CGVS, p. 8 en 16). Volgens dit attest zou u op 6 maart 2017 een klacht hebben neergelegd (document 5 in de groene map), dus nog voordat u en R. een relatie hadden of haar broers van die relatie afwisten. Tevens is in dit attest sprake van een klacht op 22 april 2015, terwijl u zulks nergens ter sprake bracht. Na confrontatie verwees u nogmaals naar uw geheugenproblemen omwille van de slagen (CGVS, p. 17). Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat dit document van het parket slechts een kopie is, waardoor de bewijswaarde sowieso gering is. Documenten zijn overigens slechts bewijskrachtig wanneer ze ondersteund worden door coherente en geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Tot slot zei u aan het begin van uw onderhoud op het CGVS dat een zevental maanden ervoor een van de broers van R. bij uw vader langs geweest was, toen u zich al in België bevond (CGVS, p. 3). Echter, toen u na uw vrij relaas gevraagd werd of er na uw vertrek uit Albanië nog zaken gebeurd waren in verband met uw problemen haalde u aan dat er niets meer gebeurd was sinds uw aankomst in België (CGVS, p. 11). Hierop gewezen zei u dat het u speet en bevestigde u louter de eerste versie (CGVS, p. 17). De ongeloofwaardigheid van de door u beweerde problemen wordt enkel nog versterkt door het feit dat u nog tot 10 september 2018 in Albanië bleef wonen zonder dat er nog incidenten plaatsvonden. Gevraagd waarom u er nog zo lang bleef wonen, verklaarde u dat u bij uw oma verbleef en begon u over een bomaanslag bij jullie huis toen u zelf 17 of 18 jaar oud was (i.e. 20 jaar geleden) (CGVS, p. 16).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet worden geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u een relatie had met een meisje van een andere etnie en dat u door haar broers belaagd werd omdat u een etnische Egyptenaar bent en dat u hierom bij een terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging zouden moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Aldus wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie om te buigen. Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs, wordt niet getwijfeld. De overige documenten werden hierboven reeds aangehaald.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift:

Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Hij voert het volgende aan:

"1. De asielzoeker draagt in principe de bewijslast van zijn gegronde vrees of reëel risico op ernstige schade.

Wanneer het relaas in zijn geheel geloofwaardig is, dit wil zeggen coherent, waarschijnlijk en niet in strijd met algemene bekende feiten, krijgt de asielzoeker het voordeel van de twijfel (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; RvV 28 januari 2010, nr. 37.798).

Dit voordeel van de twijfel werd ook verankerd in de Vreemdelingenwet, meer bepaald in artikel 48/6 lid 2 van de Vreemdelingenwet dat het volgende voorziet:

"Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

Om de geloofwaardigheid te beoordelen, dient rekening te worden gehouden met de opleiding, het intellectuele vermogen of de leeftijd van de asielzoeker (RvV 26 juni 2008, nr. 13.157).

Voor asielzoekers die behoren tot een kwetsbare groep (psychologische problematiek, minderjarigen,...) wordt doorgaans een lichtere bewijslast gehanteerd of een verruimde toepassing gemaakt van het voordeel van de twijfel (RvV 17 februari 2012 nr. 75.418; RvV 19 april 2012, nr. 79.669).

Bijzondere aandacht dient met andere woorden besteed aan de het intellectuele vermogen en de geestestoestand van verzoeker op het moment dat hij gehoord werd door verweerster.

Verzoeker kampt met geheugenproblemen. Tevens gaf hij aan psychisch erg te lijden. Hij zal hiervan een attest trachten bij te brengen en zal dit attest dan uiteraard nog voegen aan zijn dossier.

Wanneer men te kampen heeft met een psychologisch probleem hebt, dan is het bovendien niet gemakkelijk om een coherent asielrelaas te vertellen.

UNHCR vaardigde om die reden diverse aanbevelingen uit (Handboek UNHCR, deel II, punt C.I).

"C. Cas dans lesquels rétablissement des faits soulève des problèmes particuliers 1) Personnes atteintes de troubles mentaux 206. On a vu que, pour déterminer la qualité de réfugié, il faut établir la réalité de cet élément subjectif qu'est la crainte et de l'élément objectif du bien-fondé de cette crainte. 207. Il arrive fréquemment que l'examineur se trouve en présence d'un demandeur atteint de troubles mentaux ou affectifs qui font obstacle à un examen normal de son cas. Comme une personne atteinte de troubles mentaux peut néanmoins être un réfugié, sa demande ne saurait donc être écartée, mais elle appellera des techniques d'examen différentes. 208. Dans les cas de ce genre, l'examineur doit obtenir, dans la mesure du possible, l'avis spécialisé d'un médecin. Le rapport médical doit renseigner sur la nature et le degré de la maladie mentale et porter 2022-233 une appréciation sur le point de savoir si l'intéressé est normalement apte à présenter son cas [voir, ci-dessus, le paragraphe 205 a)]. La méthode qui sera appliquée par l'examineur pour la suite de l'examen dépendra des conclusions du rapport médical. 209. Cette méthode doit être adaptée à la gravité de l'affection dont souffre le demandeur et il n'est pas possible de formuler des règles strictes. Il convient aussi de prendre en considération la nature et le degré de la «crainte» du demandeur, car on constate souvent un certain dérangement de l'esprit chez les personnes qui ont été exposées à de graves persécutions. S'il apparaît que la crainte manifestée par le demandeur n'est vraisemblablement pas fondée sur l'expérience vécue ou que cette crainte serait exagérée, il faudra peut-être, pour parvenir à une décision, attacher plus d'importance aux circonstances objectives qu'aux déclarations du demandeur. 210. De toute façon, il faudra alléger le fardeau de la preuve qui pèse normalement sur le demandeur et s'adresser à d'autres sources pour obtenir les renseignements que celui-ci ne saurait fournir - par exemple à des amis, des parents et d'autres personnes qui le connaissent bien, ou à son tuteur si on lui en a désigné un. On pourra aussi être amené à tirer certaines conclusions de la situation de l'entourage. Si, par exemple, le demandeur appartient à un groupe de réfugiés et se

trouve en leur compagnie, il y a lieu de présumer qu'il partage leursort et que sa position peut etre assimilée à la leur. 211. C'est dire qu'en examinant sa demande l'élément subjectif de «crainte» risque d'etre un élément d'appréciation moins sur et l'on ne pourra sans doute pas y attacher l'importance qui lui est normalement attribuée; ilfautra peut-être donner plus d'importance à la situation objective. 212. Il ressort des considérations qui précèdent que la détermination de la qualité de réfugié d'une personne atteinte de troubles mentaux exige, en règle générale, des recherches plus approfondies que dans un cas «normal» et, et particulier, un examen minutieux de son passé et de ses antécédents, pour lequel on aura recours à toutes les sources extérieures de renseignements disponibles."

2. Verzoeker zal niet ontkennen dat hij na zijn vertrek uit Albanië ongeveer 1 jaar in Italië verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Feit is echter dat verzoeker op dat moment er nog vanuit ging dat de situatie zou bekoelen en dat hij binnen afzienbare tijd zou kunnen terugkeren naar Albanië.

Hij wilde zich ook niet vestigen in Italië. Daar zou de geschiedenis zich allicht herhalen. Verschillende familieleden van R. verblijven immers in Italië. Van zodra zij zouden vernemen van zijn verblijf op het Italiaanse grondgebied zullen ze hem allicht komen zoeken.

3. Ook twijfel verweerster ten onrechte aan de waarachtigheid van de relatie van verzoeker en R.. Verweerster meent dat verzoeker liegt wanneer hij stelt met haar een relatie te hebben gehad in 2017. Dit omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de periode waarin hij datete met R..

Dit betreft louter een vergissing die toe te schrijven is aan de stress en de druk die gepaard gaat met de interviews die verzoeker aflegde.

4. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat verzoeker het verzoek tot echtscheiding, ingediend door R., niet goed in de tijd kon situeren. 6 2022-233

VII. *BESLUIT Gelet op het voorgaande, moge het duidelijk zijn dat verweerster ten onrechte besloot om (nu al) te besluiten dat verzoeker verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond zou zijn. Verder onderzoek, waarbij rekening wordt gehouden met de kwetsbare geestestoestand van verzoeker, dringt zich op."*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift geen nieuwe stukken.

2.3. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. De motieven van de bestreden beslissing

Het beroep betreft de beslissing van 30 mei 2022 waarbij verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van

een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.4.1. De bestreden beslissing steunt op volgende motieven:

Verzoeker beroept zich op het voordeel van de twijfel, zoals verankerd in het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat bij de beoordeling hiervan rekening moet worden gehouden met het intellectuele vermogen of de leeftijd van de verzoeker. Hij haalt enkele oudere arresten van de Raad aan waar wordt gesteld dat bij verzoekers die behoren tot een kwetsbare groep een lichtere bewijslast wordt gehanteerd. Verzoeker herhaalt te kampen met geheugenproblemen en psychisch erg te lijden. Hij stelt nog te trachten hiervan een attest bij te brengen.

Artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 4

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegepast in de mate voldaan is aan alle cumulatieve voorwaarden gesteld in voormeld artikel, wat in casu niet het geval is gelet op hetgeen volgt.

2.4.1.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker nog steeds geen enkel bewijs heeft neergelegd van zijn verklaarde geheugenproblemen of andere psychologische redenen die het hem bemoeilijken om consistente en duidelijke verklaringen af te leggen.

Waar hij verwijst naar (oudere) arresten van de Raad waaruit zou blijken dat er voor iemand met psychologische problemen sprake is van een lichtere bewijslast of een verruimde toepassing van het voordeel van de twijfel, wijst de Raad erop dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht wordt, zoals *in casu* geschied.

2.4.1.2. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker een poging onderneemt om de vastgestelde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Zo verklaart verzoeker dat hij ongeveer een jaar in Italië verbleef zonder er een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen omdat hij dacht dat de situatie in Albanië zou bekoelen, en omdat er zich familieleden van R. in Italië bevinden. Dit betoog doet geen echter afbreuk aan het desbetreffende motief: *“uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een vrees voor het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u net geen jaar in Italië woonde bij uw tante zonder er internationale bescherming te verzoeken. U probeerde dit te rechtvaardigen door te stellen dat u dit niet deed omdat R. er familie had. U wist evenwel niet wie zij daar van familie had, hoeveel familieleden er in Italië woonden, hoe zij heten of waar ze wonen (CGVS, p. 6-7).”* Verzoeker beperkt zich tot een loutere herhaling van zijn relaas, zonder in te gaan op het motief, of een poging te doen deze te weerleggen.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij stelt dat het louter de druk en de stress is waardoor er sprake is van tegenstrijdigheden en inconsistenties. In de bestreden beslissing wordt het volgende

vastgesteld: "Zo kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de relatie die u beweerde te hebben met R.. U zei bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u een relatie had met haar van ongeveer januari 2017 tot ongeveer maart 2017 (CGVS vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 2 december 2021, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen zei u dat u van april tot oktober 2017 een relatie onderhield met haar (CGVS, p. 12). U rechtvaardigde dit verschil door te stellen dat u zich toen niet in een goede psychologische toestand bevond (CGVS, p. 17). U toont echter op geen enkele manier aan wat deze psychologische toestand precies inhoudt of hoe dit deze vastgestelde tegenstrijdigheid kan vergoelijken. Bovendien verklaarde u in de schriftelijke getuigenis die u neerlegde dat u uw relatie met R. geheim moest houden (document 4 in de groene map). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u openlijk met haar rondliep in Vlorë en dat mensen jullie herkenden (CGVS, p. 13). Na confrontatie beperkte u zich louter tot te zeggen dat dit was nadat u het serieus meende met haar (CGVS, p. 17). Vervolgens doet het de wenkbrauwen ernstig fronsen dat u na reeds een achttal jaar met R. getrouwd te zijn nog aan het wachten was om samen met uw vader bij haar familie langs te gaan om toestemming te vragen (CGVS, p. 14). U beweerde tijdens uw onderhoud bij de DVZ voorts reeds in 2011 of 2012 van R. gescheiden te zijn (DVZ verklaring ingevuld op 16 april 2021, vraag 14). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat ze de echtscheiding aanvraagde ergens na uw vertrek in 2018 (CGVS, p. 11-12). Na confrontatie verklaarde u dat men u (bij de DVZ) niet goed begrepen had of dat u zich niet goed uitgedrukt had (CGVS, p. 17). Dergelijke uitleg kan een dermate frappante inconsistentie niet opheffen.

Daarnaast beschikt u over een zeer geringe kennis over de halfbroers van R., nochtans de personen voor wie u zelfs voor uw leven vreest. U weet niet wat hun voornaam of achternaam is. Ook over hun leeftijd legt u tegenstrijdige verklaringen af. U zei enerzijds dat ze uit een eerder huwelijk van R.'s moeder waren, maar anderzijds waren zij allen jonger dan R. (CGVS, p. 12-13). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat ze allemaal ouder waren dan R. (CGVS, p. 17). Het post factum aanpassen van uw verklaringen kan echter niet als rechtvaardiging dienen. Dat u dit niet weet over haar broers doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen en van uw beweerde vrees.

Vervolgens legde u incoherente en inconsistente verklaringen af met betrekking tot de tijdlijn van de incidenten die u zou hebben ervaren. Zo verklaarde u dat u een dreigbericht kreeg van de broers van R. in juni 2017, een maand voordat zij in juli/augustus 2017 op de hoogte kwamen van uw relatie en van Griekenland naar Albanië afreisden. Vervolgens verklaarde u dat haar broers u reeds in juni 2017 op uw werk kwamen bedreigen (CGVS, p. 14). U zegt dan dat R. u in juni 2017 vroeg om samen naar Griekenland te gaan (CGVS, p. 14) om kort hierna te zeggen dat dit twee maanden na de bedreigingen op het werk gebeurde (CGVS, p. 15), wat dus ergens in augustus 2017 zou moeten zijn. Daarna zegt u dat de aanval bij u thuis een maand na dat gesprek over Griekenland plaatsvond (CGVS, p. 15), wat dus in september 2017 zou zijn om kort hierna te zeggen dat deze aanval in juli 2017 gebeurde en dat dit ook de enige aanval bij u thuis was (CGVS, p. 16). Deze door u vooropgestelde tijdlijn van de gebeurtenissen is dermate inconsistent dat hier geen enkel geloof aan gehecht kan worden. Bovendien zegt u dat u na de aanval bij u thuis, die u aldus in juli 2017 situeert, een einde maakte aan de relatie met R. (CGVS, p. 15), terwijl u eerder stelde dat jullie relatie tot oktober 2017 duurde (CGVS, p. 12). Tevens had u het bij de DVZ over twee aanvallen tegen u, waarvan de laatste in januari of februari 2018 was (CGVS vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 2 december 2021, vraag 3.5), maar had u het in uw schriftelijke getuigenis en op het CGVS slechts over een enkele aanval die volgens u in juli 2017 plaatsvond (CGVS, p. 16). Hiermee geconfronteerd riep u de geheugenproblemen in die u naar aanleiding van de slagen zou ondervinden (CGVS, p. 17). Deze uitleg kan echter niet overtuigen daar u gevraagd werd bewijs neer te leggen van de door u beweerde geheugenproblemen (CGVS, p. 15-16), wat u echter naliet te doen. Vervolgens legt u een attest van het parket neer waaruit zou moeten blijken dat u klacht neerlegde na de aanval bij u thuis, waarbij u naar eigen zeggen niets vermeldde over de broers van R. (CGVS, p. 8 en 16). Volgens dit attest zou u op 6 maart 2017 een klacht hebben neergelegd (document 5 in de groene map), dus nog voordat u en R. een relatie hadden of haar broers van die relatie afwisten. Tevens is in dit attest sprake van een klacht op 22 april 2015, terwijl u zulks nergens ter sprake bracht. Na confrontatie verwees u nogmaals naar uw geheugenproblemen omwille van de slagen (CGVS, p. 17). Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat dit document van het parket slechts een kopie is, waardoor de bewijswaarde sowieso gering is. Documenten zijn overigens slechts bewijskrachtig wanneer ze ondersteund worden door coherente en geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Tot slot zei u aan het begin van uw onderhoud op het CGVS dat een zevental maanden ervoor een van de broers van R. bij uw vader langs geweest was, toen u zich al in België bevond (CGVS, p. 3). Echter, toen u na uw vrij relaas gevraagd werd of er na uw vertrek uit Albanië nog zaken gebeurd waren in verband met uw problemen haalde u aan dat er niets meer gebeurd was sinds uw aankomst in België (CGVS, p. 11). Hierop gewezen zei u dat het u speet en bevestigde u louter de eerste versie (CGVS, p. 17). De ongeloofwaardigheid van de door u beweerde problemen wordt enkel nog versterkt door het feit dat u nog tot 10 september 2018 in Albanië

bleef wonen zonder dat er nog incidenten plaatsvonden. Gevraagd waarom u er nog zo lang bleef wonen, verklaarde u dat u bij uw oma verbleef en begon u over een bomaanslag bij jullie huis toen u zelf 17 of 18 jaar oud was (i.e. 20 jaar geleden) (CGVS, p. 16).

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat er sprake is van een groot aantal inconsistenties en tegenstrijdigheden in het door verzoeker voorgehouden relaas. De Raad herhaalt dat verzoeker geen enkel stuk voorlegt betreffende zijn verklaarde problemen met zijn geheugen of andere psychologische problemen. Verzoekers bewering doet dan ook geen afbreuk aan deze motieven. De commissaris-generaal kan dan ook worden gevolgd waar hij concludeert dat *“u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u een relatie had met een meisje van een andere etnie en dat u door haar broers belaagd werd omdat u een etnische Egyptenaar bent en dat u hierom bij een terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging zouden moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.”*

In de mate verzoeker nog voorhoudt dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund, herhaalt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is.

2.4.4. Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond en kan derhalve niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.4.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS